

Een Utrechts stadsgezicht, maar dan wél heel anders

Stadsbewoners kunnen foto's insturen voor kunstwerk

UTRECHT • Een 'stadsgezicht', dat is toch zo'n saai idyllisch schilderij van een stad uit vervlogen tijden? Twee kunstenaars onderzochten het begrip en geven Utrecht een eigentijdse variant op het stadsgezicht.

KIM BOS

„Oubollig.” Zo typeerden kunstenaars Kris Borgerink en Patrick van Vught de ouderwetse stadsgezichten aanvankelijk. Duffe schilderijen van zogenaamd pittoreske steden die op een voor de hand liggende wijze waren geschilderd. Van Vught: „We dachten: dat kan ook anders.”

Die gedachte is het uitgangspunt voor hun eigen, onconventionele stadsgezichten. Beide kunstenaars kiezen een verschillende invalshoek voor hun project. Borgerink stelt een collectief stadsgezicht samen, waarbij hij gebruikmaakt van zo veel mogelijk verzamelde foto's.

Via de website www.stadsgezichtenutrecht.nl roept hij mensen op om een zelfgemaakte foto van Utrecht in te sturen. Inzenders worden onderdeel van een 'groots gezamenlijk kunstwerk'.

„Vroeger werd het beeld van een stad grotendeels bepaald door een kunstschilder. Hij maakte een schilderij van een stad, maar niemand kon makkelijk controleren of wat hij maakte ook echt klopte; er was destijds geen overzicht van hoe een stad er echt uitzag.”

ULTIEM

Door zo veel mogelijk foto's te verzamelen van Utrecht denkt Borgerink uiteindelijk een kloppend en onbevooroordeeld beeld van de stad te kunnen samenstellen. „Het ultieme stadsgezicht is een collectief stadsgezicht.”

Wat Borgerink precies met de ingezonden foto's gaat doen, wil hij

Kris Borgerink werkt samen met Paul de Klein (midden) en Patrick van Vught (rechts). FOTO ROBERT OOSTERBROEK

« Om inspiratie op te doen heb ik de Domtoren beklommen.

Patrick van Vught

geheim houden, het kunstwerk wordt begin oktober gepresenteerd, de precieze aankondiging komt op de website.

Borgerink pakt het massaal aan, Van Vught legt met zijn project daarentegen de nadruk op het kleine en onontdekte van Utrecht. Van Vught: „Om inspiratie op te doen, beklom ik de Domtoren. Ik zag plotseling allerlei luiken die ik nog nooit had gezien.”

Van Vughts aandacht richtte zich vooral op de 'hijsluiken' die je ziet als je onder de toren doorloopt en naar boven kijkt.

Het zijn luiken waardoor grote objecten de Dom in worden gehezen, bijvoorbeeld als er iets verhuisd moet worden.

„Aan de beheerder vroeg ik of ze open kunnen, dat kan en het bleek dat erachter een grote holle ruimte zit, de eerste verdieping van de Dom.”

HIJSLUIKEN

Van Vught vatte het plan op om via een fel licht de aandacht op de hijsluiken en de achterliggende ruimte te vestigen. „In mijn werk zoek ik naar manieren om de toeschouwer op een andere manier te laten kij-

ken naar de realiteit.”

In oktober is er onder de poort van de Dom een bijeenkomst waarbij de voorbijganger het binnenste geheim van de toren kan aanschouwen. De datum wordt aangekondigd op patrickvanvught.nl.

Borgerink en Van Vught gingen aan de slag met de stadsgezichten op initiatief van stichting U-Mind. Oprichter Paul de Klein: „We willen jongeren interesseren voor hedendaagse en 'oude' kunst en cultuur in hun stad.”

Tijdens de voorbereiding en uitvoeringen van het project worden de kunstenaars gefilmd en als alles naar wens verloopt wordt daarvan voor het einde van dit jaar een registratie uitgezonden op een regionale of landelijke zender.